

altså ikke forhandlet med Socialdemokratiet, for de havde jo deres flertal på plads. Og vi kender jo de parlamentariske spilleregler her i huset, så vi kan lave en dagsorden, ligesom SF og Enhedslisten laver deres egen dagsorden, til trods for de har sagt ja til den anden. Sådan er reglerne.

Om ikke den socialdemokratiske ordfører, så synes jeg, landbrugsministeren burde have været opmærksom på, at her sker altså et skift i denne her politik. Man har skiftet flertal. Det må vi tage ad notam med beklagelse, men det er det, der er sket. Det synes jeg er alvorligt, og jeg havde håbet, at landbrugsministeren ville gå her op og sige, at det ville han også beklage, men det lader til, det er helt bevidst, man har gjort det her, og det tager jeg til efterretning.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu er det jo godt nok masochisme, når jeg også har de næste 5 førstebehandlinger, at forlænge debatten på den her tid – og jeg har fået at vide, at der ingen middagspause er – og heller ikke toiletpause – men jeg vil så sige til hr. Henning Grove, at det er en principiel måde, rigtig måde, synes jeg, at denne her dagsorden er grebet an på.

Jeg vil gerne lige referere til en anden sag. Det var om udvikling af landdistrikterne. 3 uger før der skulle være debat, startede jeg med at kontakte også Venstre for at høre, hvad der skulle ske. Det var Venstre og De Konservative, som havde rejst den.

Jeg synes, det er rimeligt, at de, der rejser forespørgselsdebatterne, spiller ud med noget. Jeg fik ingen svar, ingen henvendelser, og jeg blev ved med at kontakte dem. Så fik jeg så en henvendelse fra regeringen. Så sagde jeg: Jamen jeg har ikke hørt noget fra Venstre og De Konservative endnu. Og så dagen før – jeg tror nok, de fleste kan huske det kaos, der så opstod herinde i salen, hvor man først begyndte at forhandle dagsorden under debatten. Det gav en interessant debat, men jeg er ikke sikker på, det gav den bedste, men det gav i hvert fald den længste dagsorden, vi har haft endnu.

Men jeg synes, ved den måde, det er sket på her, har regeringen taget ved lære, for jeg synes også, de sov i timen ved den anden debat – ministeren kom først på banen om morgenen. Indtil da havde de heller ikke regnet med, der skulle ske noget. Og jeg synes faktisk, at det her er en rigtig måde at gøre det på: at den, der stil-

ler forespørgselsdebatten, i god tid kommer med et udspil og sender det rundt til alle. Vi reagerede tilbage med det samme, overholdt nøje de tidspunkter, der blev sat, og vi kom med vores udspil til den, og på den måde er der så kommet en dagsorden op at stå.

Jeg er i og for sig heller ikke så overrasket over, at der ender med at være et flertal her, fordi vi begynder at nærme os et grønt flertal herinde i Folketingssalen. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at regeringen også har en målsætning i sin tiltrædelseserklæring, der går på, at man vil fremme bl.a. økologisk drift og andre ting. Så jeg tror, hr. Henning Grove tillægger mig for stor indflydelse ved at sige, det alene er min skyld, at det er der. Det er da klart, at jeg lægger meget vægt på, at der kommer sådan nogle ting med i dagsordenerne herinde, og har gjort det fra start af, men det er altså også en del af regeringens målsætning.

Så vil jeg gerne svare på de 3 første pinde, hvor jeg bliver spurgt også af hr. Henning Grove om, hvordan man indsnævrer landmandens adgang. Og der vil jeg godt sige, at de 3 første pinde jo er en opfølgning af de metoder, man har brugt indtil nu, som har gjaldt siden 1987. Det er ikke min kop te, det vil jeg gerne indrømme, dem havde jeg gerne set ude og erstattet af en kvælstofsoverskudsafgift i stedet for. Derfor er det ikke det, der er årsagen til, jeg stemmer for dagsordenen. Det er de andre ting, der står i den. Og så må jeg erkende, at de ting her er et resultat af den politik, man har ført siden 1987, og som man blot viderefører.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Nu synes jeg nok, at vi bringer en debat, som har vital betydning for landbruget, ud på et blindspor, og jeg bidrager selv til det nu, men det er hr. Erling Christensen, der har bragt emnet op, og det er mig også inderligt imod at skulle udlevere interne samtaler. Men jeg kan ikke have det til at sidde på mig, at jeg skulle have været tilbudt en forhandling, som jeg har afslået. Det er rigtigt, at jeg fik den dagsorden overbragt, men der fulgte samtidig en besked med om, at den var sendt til SF og Enhedslisten, og at man nu ventede på svar. Og hvis det svar ikke var tilfredsstillende, så ville man komme tilbage. Sådan faldt ordene, og det har jeg slået mig til tåls med.

Om torsdagen kom meldingen fra SF og Enhedslisten om, at de ikke ville tilslutte sig